

Wat duurt het lang, hè? Dat de Here Jezus alles rechtzet, bedoel ik. Ik weet best dat jullie niet allemaal zitten te wachten op de dag dat Hij terugkomt. Je hebt nog zoveel plannen, je koestert nog zoveel hoop, je houdt zo van het goede dat God hier geeft en nu. Maar de dag dat Jezus terug komt zal echt niet het einde van wat mooi is zijn. Het zal vooral het einde betekenen van zoveel onrecht, zoveel gebrokenheid, zoveel onvolkomenheid. Ieder ongeluk schreeuwt en iedere ramp: Heer Jezus, Zoon van David, heb medelijden met ons. Iedere ruzie roept en iedere vloek: wie zal ons eindelijk elkaar en God laten begrijpen? En vandaaruit kun je denken: wat duurt het lang, dat de Here Jezus alles rechtzet.

Ik weet niet of je vast in deze veertigdagentijd. Als je dat wel doet, of als je dat op andere momenten doet, dan kan het ook wel eens lang duren. Voordat de dag voorbij is en je weer mag eten en drinken. Voordat de zes weken voorbij zijn en je weer een glas wijn pakt. Dat is natuurlijk precies de bedoeling, dat je dat voelt. Je wilt juist dat de tijd niet ongemerkt voorbij gaat. Je wilt dat je eigen lichaam je vertelt dat tijd inderdaad tijd kost. Een dag op zich is lucht, is zo voorbij. Een dag niet eten is tijd: nog níet voorbij, nóg niet voorbij. Vasten zet je stil bij wat er gebeurt, en dat een bepaalde tijd nog niet voorbij is.

De Here Jezus heeft beloofd geen wijn te drinken tot zijn dag gekomen is. Ik moet dat iets nauwkeuriger zeggen: Hij zal niet meer van de vrucht van de wijnstok drinken tot de dag komt dat Hij er opnieuw van zal drinken in het koninkrijk van God. Ik denk dat Hij kiest voor een omschrijving, omdat de wijn van het koninkrijk een heel nieuw karakter kan hebben. Maar het is en blijft een gelofte van onthouding. Jouw Heiland wil in zijn lichaam ervaren hoe lang het duurt. Het feest is voor Hem nog niet af, zolang jij en ik er nog niet bij zijn, en zoveel als de Heer ertoe roepen zal. Als jij vindt dat het lang duurt mag jij weten: de Heer weet precies hoe lang het duurt. Hij vast zo lang Hij werkt aan het realiseren van zijn plannen; dat eerst, pas dan gaat Hij feestvieren.

Gek hè, en dan zegt Hij tegen jou dat jij maar vast moet feest gaan vieren. Niet dat Hij je dwingt je verdriet te negeren. Het Avondmaal is geen verdovend middel. Kijk maar, brood en wijn zijn gebaseerd op zijn lichaam, zijn leven, dat Hij weggeeft in de dood. De pijn is echt. Maar omdat Avondmaal het feest is van de grote ruil. Hij de dood, jij het leven. Jij mag weten dat jij hier beneden alvast vooruit mag grijpen op je leven met God. En omgekeerd zal Hij nog niet gaan feesten voordat de laatste vijand is uitgeschakeld. Wonderlijk. Als jij straks brood en wijn aanneemt, neem het dan aan als uit de hand van de Heer zelf. Hij doet zelf nog niet mee, want er moet nog wat gevochten worden. Maar jij, Gods kind, mag vrede proeven.

Amen.